

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 172

гр. Варна, 16.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.ева

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

като разгледа докладваното от Деспина Г. Г.ева Въззивно гражданско дело № 20223100502245 по описа за 2022 година

Въззивното производство е образувано по реда на чл.258 и сл. ГПК, по повод подадената **въззивна жалба вх.№ 59833/31.08.2022 от И. Д. П. ЕГН-***** и Г. Д. П. ЕГН-*******, двамата с адрес гр.Варна *********, **чрез процесуален представител и съдебен адрес** адв.В. С. - ********* срещу решението на ВРС-25с-в № 2651/9.08.2022г, постановено по гр.д. № 8793/2021г, на осн.чл.247 ГПК, с което е отхвърлена подадената от тях молба за поправка в основното решение.

Считат, че с така постановеното решение съдът потвърждавал, че е извършил съществено нарушение на съдопроизводствените правила, като е обсъждал релевантни за спора факти, които ищецът не оспорва.

Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.153 ГПК на доказване подлежат спорните факти от значение за решаване на делото, а съобразно чл.154 ал.2 ГПК не е необходимо да се доказват факти, за които съществува установено от закон предположение.

Считат, че след като ищецът не е оспорил твърдяното от ответниците авансово удържане на данък по ЗДДФЛ в размер на 137лв още с писмения отговор, то това твърдение не е било спорно и е стояло извън предмета на доказване. Нещо повече, авансовото удържане на данъка е законова презумпция, която не е оспорена по надлежния ред от ищеца.

В този смисъл считат, че е допуснато нарушение на съдопроизводствените правила – нормата на чл.153 ГПК /така в решение № 258/1.07.2015г по гр.д.№ 909/2015г на IV ГО на ВКС/.

С оглед горното, молят за отмяната решението на ВРС, като вместо него бъде постановено друго за уважаването на молбата им вх.№

49434/19.07.2022г, като **бъде допусната поправка на очевидна фактическа грешка**, с която е прието, че общо платената сума от И. Д. П. и Г. Д. П. за процесния период е в размер на 1750лв вместо посочените в решението 1633лв **или да бъде допълнено решението** в този смисъл, доколкото на осн.чл.31 ал.1 ЗДДФЛ вр.чл.44 ал.4 от същия закон, сума в размер на 137лв, представляващ дължимия авансов данък от ищцата, е внесена от платците-ответници в НАП по силата на законово задължение.

В срока по чл.263 ГПК не е подаден писмен отговор от М. Д. Т. и Т. Л. Т..

ВЪЗЗИВНИЯТ СЪД приема, че подадената въззивна жалба депозирана в срок, от легитимирани страни и срещу подлежащи на обжалване съдебен акт, поради което е допустима.

Не са налице хипотезите на т.1, 2 и 3 от ТР № 1/2013 на ОСГТК, налагащи даване указания на страните по правната квалификация на иска, разпределение на доказателствената тежест и възможност за ангажиране на доказателства, респ. служебно събиране на такива.

С оглед на горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане въззивна жалба **вх.№ 59833/31.08.2022** от **И. Д. П. ЕГН-***** и Г. Д. П. ЕГН-*******, двамата с адрес гр.Варна *********, **чрез процесуален представител и съдебен адрес** **адв.В. С. - ******* срещу решението на ВРС-25с-в № 2651/9.08.2022г, постановено по гр.д. № 8793/2021г, на осн.чл.247 ГПК, с което е отхвърлена подадената от тях молба за поправка в основното решение.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане на въззивната жалба в открито съдебно заседание на **21.02.2023 от 13.30ч**, за която дата и час да се уведомят страните

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____